

samme regler som de kommunale ejendomsskatter. Efter stk. 4 gælder tilsvarende for bidrag til regulering og vedligeholdelse af kommunevandløb.

Forslaget er en konsekvens af, at alene kommunerne fremover vil være vandløbsmyndighed.

Til nr. 20 og 21

Efter de gældende regler er Skov- og Naturstyrelsen tillagt selvstændige beføjelser i loven. Dette foreslås ændret til, at miljøministeren er den, der efter loven har kompetencen, jf. nr. 11 og bemærkningerne hertil.

Den gældende formulering af § 78 dækker indholdsmæssigt over det samme som forslaget i nr. 21, hvorefter ministeren kan delegerer sine beføjelser til en styrelse under ministeriet, f.eks. Skov- og Naturstyrelsen, men bestemmelsen er nu formuleret i lighed med lignende bestemmelser i andre love på natur- og miljøområdet.

Til nr. 22

Efter § 79, 2. og 3. pkt., kan miljøministeren på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af Skov- og Naturstyrelsen, op til nærmere undersøgelse og afgørelse, og ministeren kan bestemme, at en afgørelse, som ellers skulle have været truffet af styrelsen, træffes af ministeren. Sådanne bestemmelser vil i stedet blive fastsat i den bekendtgørelse, der delegerer ministerbeføjelser til styrelsen.

Til nr. 23

Vedrørende første led henvises til nr. 11 og bemærkningerne hertil.

Andet led er en følge af, at Folketingets Ombudsmand har henstillet, at der sker en præcisering i loven af, hvor langt klageadgangen rækker. Det har i administrationen af loven været antaget, at der ikke er adgang til at klage over afgørelser, der ikke stifter eller ændrer retsforhold, dvs. konstaterende forvaltningsakter. Ombudsmanden har imidlertid i forbindelse med behandling af en konkret sag fundet, at dette ikke klart fremgår af loven, og har derfor anmodet Miljøministeriet om at overveje, hvorvidt der kan fastsættes klarere regler for påklage af henholdsvis sådanne forvaltningsakter og afgørelser, der stifter eller ændrer retsforhold (konstitutive forvaltningsakter).

Med forslaget præciseres det, at en konstaterende forvaltningsakt efter § 54 a, som f.eks. et lovliggørelsespåbud ikke er genstand for klage. Dette svarer til, hvad der gælder efter anden natur- og miljølovgivning, f.eks. naturbeskyttelseslovens § 78, stk. 1.

Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et ulovligt forhold, kan påklages. Dette er i overensstemmelse med Naturklagenævnets praksis for så vidt angår den

tilsvarende bestemmelse i naturbeskyttelseslovens § 78, stk. 1.

Til nr. 24

Bestemmelsen i § 84, stk. 4, fastsætter en ret for amtsrådet og Hovedstadens Udviklingsråd til at klage over kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven og for kommunalbestyrelsen og Hovedstadens Udviklingsråd til at klage over amtsrådets afgørelser. Denne bestemmelse foreslås ophævet. Der henvises til bemærkningerne til nr. 4 og 5.

Til nr. 25

Der henvises til bemærkningerne til nr. 10.

Til § 3

(Lov om ændring af lov om vandløb)

Til nr. 1

Lov nr. 391 af 28. maj 2003 indeholder overgangsbestemmelse om, at Sønderjyllands Amtsråd varetager statens opgaver og beføjelser fastsat i regulativ og vedtægt for Digelaget for Marsken ved Tønder. Sønderjyllands Amtskommune nedlægges som følge af kommunalreformen, hvorfor Sønderjyllands Amtsråd ændres til vandløbsmyndigheden.

Til § 4

(Lov om beskyttelse af de ydre koge i Tøndermarsken)

Til nr. 1-4

Bestemmelserne indebærer, at Sønderjyllands Amtsråds beføjelser efter loven som følge af kommunalreformen overføres til vedkommende kommunalbestyrelse(r). Disse beføjelser er f.eks. at godkende udeende, størrelse og beliggenhed af landbrugsmæssigt nødvendige bygninger inden for lovens geografiske område, at foretage naturpleje og gennemføre anlægsarbejder efter lovens bestemmelser herom, at dispensere fra lovens arealanvendelsesbestemmelser, når det ikke vil komme i strid med lovens formål, og at føre tilsyn med lovens overholdelse.

Til nr. 5

Efter den gældende § 24 er det alene Sønderjyllands Amtsråd, der afgør, om vandløbsregulativet, herunder bevandingsregulativet skal ændres. Forslaget er en konsekvens af, at amtsrådets beføjelser overgår til vedkommende kommunalbestyrelse(r). Da regulativet m.v. udgør administrationsgrundlaget for vandløbssystemet, er det væsentligt at sikre sig, at hel-